

Ríkisfelags- skapurin er framvegis nógv verður

»Vit mugu ikki gloyma teir fyrir-
munir, sum ríkisfelagsskapurin
gevir okkum«, sigur Jóannes
Eidesgaard

Slóani samráðingarnar friggjadagin hevur verið sagt, at ríkisfelagsskapurin ikki er nógv verður. Sámal Petur í Grund hevur við Sosialin sagt, at ríkisfelagsskapurin er reduseraður til eina debitor-kreditor avtalu, og Jógvan Mørkøre hevur sagt við útvarpið, at tað nú fer at vera trupult at vera samræðingarnar.

Jóannes Eidesgaard er ikki samdur í hesum metingum.

– Meg lysti at sæð tann lángevara, sum gevur einum lánara so góðar treytir, sum vit fáa frá Danmark. Danir hava givið okkum trygd fyrir endurfígging, og teir hava lænt okkum sitt kreditvirði. Tað er eitt prógv um, at ríkisfelagsskapurin er meira enn

ein debitor-kreditor avtala.

Men Jóannes Eidesgaard minnir eisini á aðrar fyrirmunir, sum ríkisfelagsskapurin gevur okkum.

– Føroyingar hava t.d. fría atgongd til danskar útbúgvingarstovnar. Vit hava eisini atgongd til ríkissjúkrahúsið. Tað mugu vit ikki gloyma, tá vit meta um hendan felagsskap.

Jóannes Eidesgaard heldur tað hinvegin vera heilt greitt, at heima-stýrislógir er avloðað.

– Javnaðarflokkurin segði í 1990, at okkum tørvar ein nýggjan karm um ríkisfelagsskapin, tá vit skulu upp, at gjørd varð ein sjálfstýrislóg. Og tað er ikki minni aktuelt í dag.

S-5-

Viðv. grein í Sosialinum mikudagin 8. nov. 1995. Rættleiðing

Undirritaði skal hervið koma við eini rættleiðing til ta rættuliga sensatiónsmerktu greinina og yvirskriftina í Sosialinum mikudagin tann 9. nov. 1995 um samráðingarnar við danir.

Fyri tað fyrsta skal tað gerast púra greitt, at talan ikki er um nakra ábreiðslu móti Edmundi Joensen, persónliga.

Trúvirðið hjá Edmundi Joensen stendur fult á hædd við tað, sum vit til eina og hvørja tíð kunnu krevja av einum lögmanni.

Ein hevur varhugan av, at her er talan um at tíðindamenn við beráðdum huga vilja seta kílir í ein flokk og á ábyrgdarleysum grundarlag leggja upp til ósing og stríð.

Vit eiga tað ikki at lata okkum ríva við av tilkari skrivning, sum bert hevur til endamáls at dyrka ósemjur og misálit millum mánna.

Tá tað snýr seg um sokallaðu ákærana um trúvirðið, so skal gerast púra greitt, at undirritaði uppá fyrispurning um hetta fýrbrigdið at geva fólk stórar vónir og so ikki at kunna halda

slík lyfti generelt kann skapa eitt trúvirðisproblem. Og eg vil endurtaka kann! Hetta vil ikki siga at tað í hesum serstaka føri er talan um, at tað neyðturviliga vil skapa ein slíkan trupulleika.

Koma vit síðan til sjálvt innihaldið í greinini, so skal fyrst tað fyrsta viðmerkast, at tað er rætt at undirritaði hevði eina aðra áskoðan enn lögmaður í málinum um at krevja pengarnar aftur fyrir bankabjargingarnar.

Men hetta skal so avgjørt ikki skiljast sum nokur misálitisváttan, tá tað altíð má vera pláss fyrir ymiskum sjónarmiðum um einstøk mál í einum politiskum flokki.

Málið hevur nú staðið sína roynd og vit mugu koma við-ari, og her er neyðugt at standa saman og taka nokur felags tøk.

Lat okkum tí beinanvegin fara í holt við tað endurreisingararbeiðið, sum vit meira enn nakrantíð áður skylda føroysku tjóðini.

Björn á Heygum

Forsíðan kundi misfatast sum ein persónlig ákæra

»Sosialurin hevur ikki endurgivið meg skeivt í greinini í gjár, men forsíðan er sett upp á ein slíkan hátt, at hon lættliga kann lesast sum ein ákær a móti Edmundi Joensen. Tað er tað, sum er galið«, sigur Björn á Heygum í viðmerking til omanfyrirstandandi rættleiðing

Sjúrður Skaale

Í blaðum kemur viðhvørt fyrir – eisini á Sosialinum – at persónar verða skeivt endurgivnir. Blaðmaðurin kann hava skilt okkurt skeivt, soleiðis at meiningin hjá tí hann hevur tosað við, ikki kemur rætt fram.

Men tað kemur eisini fyrir, at persónar angra tað, teir hava sagt, tá teir sigga tað á prenti. Og so geva teir viðhvørt blaðnum skyldina við at siga, at teir eru skeivt endurgivnir.

Og tá er heppið, um blaðmaðurin hevur tikið samrøðuna upp á band, soleiðis at staðfestast kann, um hald er í ákærunum ella ikki.

Samrøðan við Björn á Heygum, sum stóð í blaðnum í gjár, varð tikin upp á band. Og tá omanfyrirstandandi rættleiðing frá Björn á Heygum kom við faxinum í gjár, lurtaði blaðmaðurin eftir bandinum fyrir at kanna eftir, um nakað er skeivt endurgivið.

Tað er tað ikki. Og Björn á Heygum váttaar eisini, at talan ikki er um sitatfusk.

– Greinin inni í blaðnum í gjár er í lagi, sigur hann. Tað er ikki henni, eg finnst at. Tað er tann mátin, tit hava sett hetta upp á forsíðuni. Tað haldi eg ikki vera heilt í tráð við tað, sum lá aftanfyrir míni orð. Tað kann ið hvussu er lesast soleiðis, at lesarin fær eina skeiva fatan av míni mein-

ing.

– Hvussu tá?

– Handa forsíðan kann skiljast soleiðis, at eg ákæri Edmund Joensen fyrir at vera ótrúverdugan. Og tað var ikki tað, eg meinti við. Eg tosaði um tað generella: Um tað at geva stór lyfti, og so ikki halda lyftini. Tann framferðarhátturin er ikki tann rætti. Og tað kann

skapa eitt trúvirðisproblem fyrir tann, sum nýtir hann. Tað var ikki eitt álöp á Edmund persónliga.

– Men prátið snúði seg um Edmund. Tað var Edmund, sum hevði brúkt hendan framferðarátitin. Er tað so ikki Edmund, sum settir slitt trúvirði í uanda í hesum forinum?

– Samrøðan snúði seg

um Edmund, men á forsíðuni sær tað út sum um, at eg ákæri persónin Edmund Joensen fyrir at vera ótrúverdugan. Tað haldi eg ikki at hann er, og tað ákæri eg hann heldur ikki fyrir at vera.

– Tú nevnr eina »sokallaða ákæru«. Orðið ákæri stóð ikki í Sosialinum.

– Nei, men forsíðan kann lættliga skiljast sum ein ákæra.

Nýtt stell heimkomið

Staffordshire Tableware
"Modell: Calypso"

PRÍSDØMI:

Døgurátaliurkur 69,-
Koppur & skál 69,-
Síðu-/desserttall. 48,-

P/F VALDEMAR LÜTZEN
VÁGSBOTN - 100 TÓRSHAVN - Tlf. 11675

Framtaksgrunnurin

Yviri við Strond 2
Postsmoga 3157
110 Tórshavn

Telefon 15966
Telefax 19139